

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0112 van 26 augustus 2014
in de zaak 1314/0455/SA/3/0434

In zake:

1. de heer **Albert KNOPS**
2. mevrouw **Alexa VAN ROMPAEY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Konstantijn ROELANDT
kantoor houdende te 2221 Heist-op-den-Berg, Dorpsstraat 91
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 maart 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 16 januari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen van 2 september 2013 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de heer Kristiaan ROEFS en mevrouw Bianca VAN DAMME, hierna de aanvragers, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een gemene muur.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Grimbergen, Dr. Hemerijckxlaan 24 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie G, nummer 268S3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 1 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT die verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 15 mei 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren van een gemene muur”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 juni 2013 tot en met 5 juli 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 23 augustus 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen verleent op 2 september 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

1.6. Openbaar onderzoek

De aanvraag valt onder de aanvragen, die openbaar moeten gemaakt worden volgens artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse regering van 30 maart 2001, 8 maart 2002 en 5 juni 2009.

Overwegende dat een openbaar onderzoek gehouden werd van 6 juni 2013 t.e.m. 5 juli 2013, waarbij 1 bezwaarschriften en 0 petitielijsten werden ingediend;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen vaststelt dat deze bezwaarschriften handelen over:

- het feit dat de schaal van het project niet in overeenstemming is met de bestaande bebouwing;*
- het feit dat de nieuwe gemene muur de aanpaler een groot gedeelte zon- en daglicht*

ontneemt;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen volgend standpunt inneemt omtrent deze bezwaarschriften:

- het bezwaar dat de schaal van het project niet in overeenstemming is met de bestaande bebouwing is ongegrond: het gaat hier namelijk over het verplaatsen van een vergunde muur;
- het bezwaar dat de nieuwe gemene muur een groot gedeelte van het zon- en daglicht ontnemt aan de aanpaler is ongegrond; de aanvraag betreft namelijk het verplaatsen van een vergunde muur. De muur wordt 16 cm opgeschoven zodat deze volledig privaat wordt opgericht.

(...)

2.2. Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4. van de VCRO gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

Functionele inpasbaarheid

Het regulariseren van de gemene muur is functioneel inpasbaar in deze omgeving.

Mobiliteitsimpact

Schaal

De schaal van het project sluit aan bij de bestaande omgeving.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Qua ruimtegebruik en bouwdichtheid sluit het project aan bij de bestaande omgeving.

Visueel-vormelijke elementen

///

Cultuurhistorische aspecten

///

Het bodemreliëf

Er worden geen wijzigingen aan het reliëf aangebracht.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

2.3. Advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

De gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft in zijn advies uitgebracht op 23 augustus 2013 volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

Voorliggende aanvraag integreert zich, door de voorgestelde inplanting, de voorgestelde morfologie en het voorgestelde uitzicht goed op het perceel en in de omgeving, op voorwaarde dat:

- de stedenbouwkundige vergunning (BA/163/10) van 6 januari 2011 afgeleverd door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant (referentie deputatie IST-RO-BVBGRI-2010602), voor het verbouwen van een woning, niet komt te vervallen. Als de vergunning BA/163/10 komt te vervallen komt tevens deze vergunning te vervallen.

3. ALGEMENE CONCLUSIE

Het ontwerp is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, op voorwaarde dat:

- de stedenbouwkundige vergunning (BA/163/10) van 6 januari 2011 afgeleverd door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant (referentie deputatie IST-RO-BVBGRI-2010602), voor het verbouwen van een woning, niet komt te vervallen. Als de vergunning BA/163/10 komt te vervallen, komt tevens deze vergunning te vervallen.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 14 oktober 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 december 2013 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 16 januari 2014 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) Op 6 januari 2011 werd door de deputatie al een vergunning afgeleverd voor de verbouwing en uitbreiding van de woning. De voorliggende aanvraag omvat slechts een zeer ondergeschikte wijziging aan de bouwplannen waarbij aan de bouwprofielen van het gebouw niks wijzigt. De beroeper stelt dat dit niet mogelijk is, gezien een vergunning als één en ondeelbaar dient beoordeeld te worden. Het is inderdaad correct dat aanvragen in zijn geheel dienen beoordeeld te worden, maar het is niet uitgesloten om aanvragen te doen voor ondergeschikte elementen binnen een eerdere vergunning. In een arrest van de Raad voor Vergunningenbetwistingen nr. A/2012/0118 van 27 maart 2012 in de zaak 1112/0228/N2/0195 werd deze gangbare procedurele werkwijze, die eerder ook in ministeriële beroepsuitspraken werd aangehouden, niet in vraag gesteld. Of de initiële vergunning dan al of niet (volledig) gerealiseerd is, doet niet ter zake.

De gewijzigde planopvatting leidt niet tot enige gewijzigde opvatting van het bouwwerk. De werken werden tijdig aangevat en de woning kan als vergund beschouwd worden, waarbij de voorgaande vergunning niet kwam te vervallen. Deze navolgende aanvraag kan slechts leiden tot een aanvullende vergunning die geen afbreuk doet aan de eerdere vergunning. Een vergunning voor deze navolgende werken is onuitvoerbaar wanneer de initiële vergunning niet wordt uitgevoerd. De initiële vergunning blijft dan ook van toepassing in zoverre ze niet in strijd is met de aanvullende vergunning. Het is daarbij overbodig om dit als voorwaarde aan de vergunning te verbinden, zoals de gemeente deed. Dergelijke voorwaarde is overigens niet door enig toedoen van de aanvrager te realiseren en kan dus ook niet op een wettelijke wijze aan de vergunning verbonden worden.

b) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een woongebied. Artikel 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht. Het wijzigen van de uitvoering van een scheidingsmuur is niet in strijd met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

b) Hoofdstuk 111, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Er dringen zich in het kader van de watertoets geen maatregelen op inzake overstromingsvrij bouwen of beperkingen inzake de inname van komberging.

De aanvraag voorziet in wijziging van het bouwplan zonder toename van de bebouwde oppervlakte. De aanvraag houdt dus geen vermindering in van de infiltratiecapaciteit van de bodem. Er dienen geen bijzondere maatregelen te worden vooropgesteld. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) Het beroep is volledig gestoeld op argumenten die betrekking hebben op de totaliteit van de gevraagde achterbouw, waarbij dient gesteld dat deze niet het voorwerp is van de aanvraag, maar slechts de gewijzigde opvatting van de muur het voorwerp van de aanvraag is. De ruimtelijke afwegingen inzake de toelaatbaarheid van de achterbouw werden reeds gemaakt naar aanleiding van de voorafgaande aanvraag. De aanvraag werd vergund op basis van de volgende argumentatie:

(...)

De voorgestelde verschuiving van de zijdelingse scheidingsmuur, waarbij deze niet langer 'te paard' wordt opgericht, wijzigt niets aan de opvatting van het bouwwerk en doet geen afbreuk aan enig bovenstaand argument.

d) De verschuiving van de muur is ingegeven door een raadgeving van de vrederechter, na een deskundigenonderzoek. Deze opvatting moet toelaten dat een veranda op het aanpalende perceel (waarvan de vergunde toestand in vraag wordt gesteld) kan blijven bestaan op zeer kleine afstand vanaf de perceelsgrens. Deze gewijzigde opvatting verandert niets aan de plaatselijke ruimtelijke ordening en heeft uitsluitend op een burgerrechtelijke zaak betrekking. Art. 4.2.22 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat vergunningen een zakelijk karakter hebben, ze worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

e) In toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Door het opschuiven van de muur vermindert de impact op het aanpalende perceel enkel. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen heeft de ingreep ook geen impact. De schaal van het project wijzigt niet, er is geen gewijzigd ruimtegebruik en de bouwdichtheid wijzigt evenmin. De aanvraag heeft geen impact op de mobiliteit.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de gewijzigde opvatting van de zijdelingse scheidingsmuur wijzigt niets aan de ruimtelijke impact van de vergunde verbouwing;*
- art. 4.2.22 §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat vergunningen een zakelijk karakter hebben, ze worden verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief van 8 maart 2011 bij de Raad ook een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 januari 2011 houdende de inwilliging van het hoger beroep van de aanvragers tegen de weigering van stedenbouwkundige vergunning genomen door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen in zitting van 16

augustus 2010, inzake het verbouwen van de woning. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1011/0645/A/3/0716.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

26. Verzoekers zullen onbetwistbaar ernstige nadelen ondervinden van de op te richten (nieuwe) De omvang van de muur (diepte en hoogte) brengt een onaanvaardbaar onevenwicht teweeg in de levenskwaliteit van partijen die mekaars burens zijn. Verzoekers hebben beroep gedaan op een studie bureau om te situatie "visibel" te maken (stuk 12): (...)

*Uit de zonnestudie van hetzelfde studie bureau blijkt dat verzoekers **het hele jaar door (zomer tot winter) vanaf 12u. 's middags geen lichtinval meer zullen hebben in hun veranda of op hun terras (stuk 20)** . Dat de namiddag de nu net de uitgelezen periode is om rustig te genieten van de zon kan onmogelijk worden betwist... Het betreffende project dreigt verzoekers dus voor de rest van hun leven een gigantisch nadeel te berokkenen.*

Ook de Vrederechter van het kanton Grimbergen heeft deze hinder en nadelen aangenomen: (...)

Samen met de heer Vrederechter kan dan ook vastgesteld worden dat de gemene muur op zich al voor een ernstig nadeel zal zorgen. De gemene muur zal de vorm aannemen van een blinde muur met een lengte van 6,27m en een hoogte van 6,30m tot 3,67m.

Dit ernstig nadeel is bovendien moeilijk te herstellen. Zoals eerder geschetst kunnen de aanvragers ervoor opteren om uit het niets te starten met de oprichting van de gemene muur en het doorvoeren van de uitbreiding van hun woning. Eenmaal de aanbouw zal gerealiseerd worden, zal het voor verzoekers bijzonder moeilijk zijn om alsnog de afbraak te vorderen.

In dat verband kunnen verzoekers verwijzen naar een arrest van Uw Raad waarbij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd aangenomen waarbij de verzoekers eveneens worden geconfronteerd met een dergelijke "blinde muur": (...)

De nadelen van licht en uitzicht zijn dermate ernstig, met het vonnis van de Vrederechter en de schaduwstudie ten bewijze, en bovendien moeilijk te herstellen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen menen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden wanneer de vergunde werken een aanvang zouden nemen.

Conform de vaste rechtspraak van de Raad van State en de Raad voor Vergunningsbetwistingen, mag een verzoekende partij zich geenszins beperken tot vaagheden en algemeenheden, doch dient zij integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan ten gevolge van een eventuele tenuitvoerlegging.

Dit houdt enerzijds in dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Dit alles moet een verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan géén rekening gehouden worden. (...)

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt niet op afdoende wijze aangetoond.

Vooreerst maken de verzoekende partijen hun nadeel weinig concreet. Ze verwijzen naar een vonnis van de Vrederechter en naar een arrest van Uw Raad dat niets te maken heeft met de bestreden beslissing.

Verder kan verwezen worden naar het bovenvermelde in verband met het belang van de verzoekende partijen. Gezien de bestreden beslissing de situatie van de verzoekende partijen verbetert ten opzichte van de eerder vergunde situatie, kan er geen sprake zijn van een nadeel, laat staan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Daarenboven moet vastgesteld worden dat de tekening van verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet geheel overeenstemt met de realiteit. Beter is het om te verwijzen naar het administratief dossier, waarin zich een fotoreeks (stuk V. 13) en een lichtstudie (stuk V. 14) bevinden.

Uit beide stukken blijkt dat het nadeel (weinig lichtinval) dat verzoekende partijen beweren te hebben voornamelijk veroorzaakt wordt door de oriëntatie van hun woning. Het is evident dat een woning met een noordelijk georiënteerde tuin als nadeel heeft dat de lichtinval aan de achterzijde meer beperkt is dan bij een woning met een zuidelijk georiënteerde tuin. Uit de stukken van het dossier blijkt ook dat het verschil in lichtinval tussen de huidige situatie en de toekomstige situatie zeer klein is, precies omwille van de oriëntatie van het betrokken perceel.

De uitvoering van de bestreden beslissing kan voor de verzoekende partijen dan ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren.

*De vordering tot schorsing dient dan ook als ongegrond te worden afgewezen wegens het gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen aan dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gedurende het hele jaar vanaf 12u 's middags geen (rechtstreeks) zonlicht meer zullen ontvangen in hun veranda of terras.

De Raad stelt vast dat hoewel de thans bestreden beslissing als 'regularisatievergunning' werd gekwalificeerd, de gewraakte gemene muur tot op heden niet werd opgericht en dat de bestreden beslissing in wezen een aanpassing of bijstelling is van een stedenbouwkundige vergunning van 6 januari 2011 en die eveneens wordt aangevochten door de verzoekende partijen middels een

op 8 maart 2011 ingeleide vordering tot vernietiging (rolnummer 1011/0645/A/3/0716). Uit de thans bestreden beslissing blijkt dat “de aanvraag voorziet in wijziging van het bouwplan zonder toename van de bebouwde oppervlakte” en dat “de verschuiving van de muur is ingegeven door een raadgeving van de vrederechter, na een deskundigenonderzoek”.

De bestreden beslissing verwijst aldus naar een procedure tussen de verzoekende partijen en de vergunninghouders, zijnde de heer en mevrouw ROEFS-VAN DAMME, voor de Vrederechter van het kanton Grimbergen. Vermelde procedure resulteerde in een vonnis van 29 januari 2014 waarin het volgende werd bevolgen:

“ ...
Legt de echtgenoten (... i.e. aanvragers) het verbod op de verbouwing van hun eigendom (...) zoals vergund door het besluit van de deputatie VI.-Br. Van 6 januari 2011 en door het besluit van de gemeente Grimbergen van 2 september 2013 uit te voeren, maar enkel wat de constructie betreft van de blinde rechterachtergevel met een lengte van
...”

3.

Uit voorgaande vaststellingen moet noodzakelijk afgeleid worden dat de draagwijdte van de bestreden beslissing, minstens het voorwerp ervan, strikt genomen dient herleid te worden tot een aanpassing van de plannen die met de beslissing van de verwerende partij van 6 januari 2011 werden vergund. Meer specifiek wijzigt de bestreden beslissing enkel de inplanting van de door de verzoekende partijen gewraakte gemene muur.

In zoverre aan de vergunninghouders door de Vrederechter op 29 januari 2014 evenwel een verbod werd opgelegd om uitvoering te geven aan de beslissing van 6 januari 2011, is de Raad van oordeel dat de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing de verzoekende partijen geen voordeel oplevert. De thans bestreden beslissing heeft immers betrekking op een specifiek aspect van de stedenbouwkundige vergunning van 6 januari 2011, vormt er in wezen een onderdeel van, en is in die zin op zich onuitvoerbaar gegeven het verbod van de Vrederechter van 29 januari 2014.

De behandeling van de vorderingen tot vernietiging ingesteld tegen de stedenbouwkundige vergunning van 6 januari 2011 en tegen de thans bestreden beslissing volstaat om de belangen van de verzoekende partijen te waarborgen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO dat stelt dat de schorsing enkel kan worden bevolen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de achtste kamer, voorgezeten door de heer Geert DE WOLF.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0455/SA/8/0434.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Thibault PARENT

Filip VAN ACKER